

ART GALERIA OBERTA

La realitat en transformació

El llenguatge transgressor que dilueix allò natural i real amb allò artificial i fantasiós posa en comú les dues principals apostes d'aquesta Galeria Oberta, una col·lectiva a la Fundació Espais de Girona i una exposició de Javier Puértolas a Barcelona. La secció es completa amb la passió i el desassossec de l'obra de Xavier González, la interrelació de colors d'Isabel Saludes i una col·lectiva plena de tresors

De l'acció i la transgressió de l'entorn

La Fundació Espais reuneix set propostes que tracten dels límits entre ciència, art, tecnologia i ésser humà

IMMA PRIETO

● *El paisatge transgredit* és la proposta artística que fins a l'11 de juny podem trobar a la Fundació Espais de Girona. No és casualitat que la mostra hagi estat coetània temporalment a la celebració de l'exposició Girona, Temps de Flors. Una i l'altra transgredeixen a la seva manera els espais en els quals s'ubiquen o als quals fan al·lusió, ja sigui a través d'una acció reflexiva o bé accidental.

El paisatge transgredit es fonamenta en set propostes que es qüestionen des de múltiples punts de vista els límits que hi ha entre ciència, art, tecnologia i ésser humà. La relació o el conflicte entre els diferents nuclis temàtics no ens és aliena, un dels punts gairebé inqüestionables que caracteritza l'evolució humana és la seva acció científicotècnica amb la finalitat de modificar la naturalesa.

No és fàcil establir solucions, tampoc en calen; sí, però, preguntes que ens ajudin, si més no, a constatar la llunyania (llunyania entesa com a posició

egocèntrica respecte a allò amb què es treballa) que sovint presentem vers un mètode, un objecte o un entorn.

Una mirada vers la història ens aporta la certesa que els conceptes canvien de significat depenent de l'època o societat en què es troben. Art i tècnica estaven íntimament lligats en la Grècia clàssica, l'art és *tékhnè* en tant que artifici. Actualment difícilment pensem en l'art en relació amb la tècnica, la tècnica es vincula a un espai científic, on l'acció de l'home pretén modificar, i massa sovint dominar, la naturalesa.

Des de la voluntat de diluir allò natural i allò artificial en noves transgressions del paisatge, els artistes que conformen la mostra han observat, interpretat i investigat amb el seu entorn per seguir qüestionant la mateixa naturalesa en constant transformació: Henric Hakansson enregistra fenòmens naturals en suport documental, Jochen Lempert observa el comportament de les aus migratòries en contextos urbans, Calum Stirling transcriu la geo-

Detall de l'obra que presenta Perejaume. / EUDALD PICAS.

grafia d'un paisatge en una partitura i la interpreta amb un cel·lo, Perejaume desplaça un gest artificial en un entorn natural en voler restaurar una pedra, Janice Kerbell, Decosterd & Rahm utilitzen el mètode científic per dissenyar nous pai-

satges i arquitectures, George Gessert troba noves formes d'hibridació genètica on sobreviuen les flors més belles i no les més fortes i Fernando Sánchez Castillo simula un paisatge amb rerefons polític a partir d'un fet històric vinculat amb

Hitler.

► **COL·LECTIVA. *El paisatge transgredit***

Fundació Espais. Pou Rodó, 7-9. Girona
972 20 25 30
Fins a l'11 de juny

La força de les subtileeses

M. PALAU

● Al joveníssim pintor Xavier González (Terrassa, 1980) li està costant poc entrar en el circuit galerístic barceloní. I menys que li costarà. L'any 2004 feia una primera exposició a Gothsland, on va vendre pràcticament tots els quadres. Cas insòlit. La galeria de Consell de Cent torna a exhibir ara obra de González i, pel que sembla, va pel mateix camí: convèncer i vendre. Convenç un autor que no factura una pintura excessivament comercial, tot i que, estèticament,

és sensacional, molt ben composta i amb un treball acurat de la llum. La declaració d'intencions de l'any 2004 ha evolucionat cap a una obra menys freda, menys calculada —tot i la persistent presència de cubs, estructures quadriculades i geomètriques, línies i punts—. La invasió del vermell en les seves peces confereix una aura a mig camí entre la passió i el desassossec. Les *Arquitectures del foc vençut* que proposa són quadres que abracen la incomprensió, la immensitat, la falta de lògica del

temps i de l'espai, la dimensió, l'estat i la situació de la vida i la mort, la perspectiva i les proporcions de les coses.

És una obra pessimista i dura però d'un vitalisme desfermat. González pinta i escriu alhora. L'ansietat poètica corona tot el que crea. Els títols dels acrílics són finestres autobiogràfiques: *Fora del cos la llum* (vermell inquiet), *Les harmonioses constants vitals del pare* (gris hipnòtic), *Abisme i solitud*, *La desfiguració d'un rostre*, *Com si la terra fos la meua ànima*, *El so*

dels gemecs muts, *L'huracà que balla dins teu*, *L'infern sencer en tu...* González dissectiona les llàgrimes, perfila paisatges reals imaginaris, ofega l'espectador en parany laberíntics, emboira les teles i pinta mars enfurismats. Tot és molt subtil, però té força.

► **XAVIER GONZÁLEZ.**

Arquitectures del foc vençut
Gothsland Galeria d'Art
Consell de Cent, 331. Barcelona
934 881 922
Fins a l'11 de juny
Preus: de 1.200 a 3.500 euros

Obra de Xavier González a Gothsland. / ANDREU PUIG.